

JAROŠOVSKÝ ZPRAVODAJ

4/2020

OBSAH:

Zprávy z obce	38 - 38
Kruplov	40
Různé	42
Rozhovor	43
Různé	44
Knihovna	45
Historie	46

Vážení čtenáři,

Bilancování tohoto roku je poněkud jiné než ta v uplynulých letech. Bylo, je a ještě asi chvíli bude omezené setkávání a díky tomu musela být zrušena i většina akcí, kterými je naše domovina proslavená. Mnohým z Vás se změnil život, pracovní podmínky i podmínky k podnikání, přes to všechno musíte dál fungovat. Chtěl bych Vám všem jménem zastupitelstva poděkovat za ukázněnost, disciplínu a svědomitost, s jakou toto období zvládáte. Také díky tomu tak naše obec nebyla na předních místech v tabulkách s počty nakažených. Věřím, že i nadále budeme situaci zvládat. Veliké díky patří Vám všem, co pomáháte druhým. A je jedno, jestli tomu tak je v rámci pracovní činnosti, či tak činíte dobrovolně. Pomoc bližním je nezbytnou součástí toho, co dělá člověka člověkem a místo, kde k ní dochází, činí lepším a hezčím. Právě uplynulé období nám to živě ukazuje. Moc děkuji všem zastupitelům, zaměstnancům obce, úřadu a také členům JSDH za jejich přístup a řešení situací, které před ně tento rok postavil. Přeji Vám, Vážení čtenáři, do příštího roku hodně sil, zdraví, pohody a pozitivní ať jsou jen Vaše myšlenky 😊.

Bohumil Rod

zprávy z obce

Informace z jednání 16. a 17. schůze zastupitelstva

Zastupitelstvo na své schůzi kromě obvyklých procedur schválilo:

- vyhotovení návrhů Kupních smluv ve věci majetkoprávního vypořádání pozemků dotčených stavbou marketu na návsi v Jarošově nad Nežárkou
- rozhodnutí o zrušení Zjednodušeného podlimitního řízení „Svoz komunálního odpadu a evidence obslužených nádob v Jarošově nad Nežárkou“
- vyhlášení Nadlimitního řízení „Svoz komunálního odpadu a evidence obslužených nádob v Jarošově nad Nežárkou“
- Dodatek č. 1 k příkazní smlouvě č. 3320 uzavřené dne 16. 7. 2020, týkající se inženýrské činnosti spočívající v zajištění zadávacího řízení na služby na akci: „Svoz komunálního odpadu a evidence obslužených nádob v Jarošově nad Nežárkou s firmou STAVONA Tender, spol.s.r.o., Pražská 8, 58601 Jihlava“
- Plán zimní údržby místních komunikací a chodníků pro rok 2020/2021
- Záměr prodeje pozemku p.č. 12/44 k.ú. Zdešov odděleného geometrickým plánem č.175-755q/2020 od pozemku p.č. 12/20 k.ú. Zdešov
- Kupní smlouvu s Jednotou, spotřební družstvo v Jindřichově Hradci, sídliště Vajgar 595, Jindřichův Hradec II, 37701 Jindřichův Hradec a pověřuje starostu jejím podpisem
- Obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů s navýšením poplatku na 700 Kč

- Rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele v Nadlimitní veřejné zakázce na služby „Svoz komunálního odpadu a evidence obslužených nádob v Jarošově nad Nežárkou“ firmou AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o., Pražská 1321/38a, 102 00 Praha 10, Hostivař
- Návrh ceny pro vodné a stočné na rok 2021
- složení inventarizačních komisí
- zařazení projektu „Zastřešené parkovací a skladovací prostory u č.p. 84 v Jarošově nad Nežárkou“ do žádosti o dotaci z POV Jihočeského kraje

neschválilo:

- Žádost o spolufinancování činnosti příspěvkem ve výši 6.958 Kč podaná zástupcem PREVENT 99 z.ú., Heydukova 349, 38601 Strakonice, Michalem Němcem
- Žádost o finanční podporu na rok 2021 od Jihočeského centra, Janderova 147/II, 37701 Jindřichův Hradec.

Zastupitelstvo vzalo na vědomí oznámení koordinátora dopravy JIKORD s.r.o., Okružní 517/10, 37001 České Budějovice o zrušení spojů JHMD s čísly vlaků 21210 na trase Jindřichův Hradec (13,06) – Kamenice nad Lipou (13,46) a 21211 Kamenice nad Lipou (13,59) – Jindřichův Hradec (14,37) od 13. 12. 2020.

Zastupitelstvo pověřilo starostu Bohumila Roda zastupováním obce Jarošov nad Nežárkou na jednání Valných hromad obchodní společnosti EKO-SKLÁDKA spol.s.r.o., IČO60838841, Václavská 609, Jindřichův Hradec III.

Zastupitelstvo podpořilo Usnesení č.221/2020/ZK-29 přijaté Zastupitelstvem Jihočeského kraje na jeho 29. jednání konaném 24. 9. 2020 pro Podporu urychlené dostavby střeďočeské dálnice D3.

■ **I v tomto čísle** se můžete seznámit s částí naší domoviny. Medailon osady Kruplov pro Vás připravila Pavla Čejnová. V příštím vydání je na řadě místní část Lovětín. Ozve se nám někdo, kdo ji představí na stránkách Zpravodaje a provede nás po Lovětíně i jeho humnech? Kontakty: rod@jarosov.cz, m.kodymova@centrum.cz.

■ **Prosím pozor! Ve dnech 22. 12. 2020 - 3. 1. 2021 bude z důvodů čerpání dovolené uzavřen obecní úřad. Kontaktní číslo 602615319 Bohumil Rod.**

■ 31. 12. 2020 bude uzavřena Pošta Partner.

■ 26. 12. 2020 a 2. 1. 2021 bude uzavřen Sběrný dvůr.

www.jhcomp.cz
... tvůj internet

Internet +
Digitální TV
v balíčku za **472 Kč**

Internet
optika, WiFi, xDSL
1Gbit/s za **255 Kč**

Digitální TV s chytrými funkcemi
Pauza / Archiv / Posuv v čase zpět / Nahrávání

www.jhcomp.cz
nebo volej na 384 325 158

KRUPLOV

Milý sousede či kolemjdoucí,
spočíň na chvíli
a seznam se blíže s naší obcí.
Zde je malý historický exkurz
do života našich předků.

Kruplov je část obce Jarošova nad Nežárkou, která leží na levém břehu řeky Nežárky. Je to místo, které sahá do hluboké minulosti, ale prvopočátky vzniku osady nejsou přesně datovány. Název Kruplov pravděpodobně pochází od velkého krupobití, které postihlo účastníky panského honu. Jako první v těchto místech vzniklo nějaké vodní dílo. Mohlo se jednat o mlýn nebo hamr, který využíval sílu řeky Nežárky. První doložená zpráva o mlýnu pochází z roku 1568. Jde o listinu o pronájmu rybolovu v řece nad mlýnem kruplovskému mlynáři. Mlynář údajně jeden čas bydlel

ru. Okolo roku 1790 vzniká u mlýna i pila na požez kulatiny. V roce 1842 bylo v Kruplově 7 domů a 61 obyvatel.

Srdcem Kruplova je mlýn, který je starší než mlýn v Bednárci. Mlýnu je více než 500 let a po celou dobu je v držení jedné rodiny. Původními vlastníky byla mlynářská rodina Longinů, do které se roku 1865 přičlenil Tomáš Martin Čejna z mlynářské rodiny

V roce 1900 se za mlýnem postavila i pekárna, jež byla v roce 1901 rozšířena o poschodí. Mlýn byl poháněn vodní turbínou z Továrny na stroje Jan Prokopec, kterou byl vybaven v roce 1904, a pracovali v něm 4 lidé. Mlýn disponoval i pilou, na níž pracovalo 12 lidí. V průběhu let byl mlýn dále renovován a vybavován dalšími stroji. Mlelo se zde převážně žito a pšenice. Mlýn je stále domovem rodiny, která jej v minulosti provozovala.

V roce 1913 byla zrušena pila i šindelna a postavila se elektrárna, která dodávala proud i do obce Jarošov nad Nežárkou až do roku 1940, kdy byla obec napojena na síť Jihočeských elektráren. Tento mlýn utichl po druhé světové válce. Elektrárna byla v 50. letech zničena a pila postupem času rozebrána. V roce 1989 byla na břehu řeky u splavu vystavěna nová malá turbínová elektrárna. V roce 2014 byl

z Deštné. Později je mlýn znám jako Čejnův mlýn.

Od roku 1890 byl mlýn postupně renovován. V roce 1892 vystavil Tomáš Martin Čejna strojní vybavení mlýna. Zařízení mlýna postavila firma J. Koshout z Prahy. V roce 1894 jsou k pile přídáné železné strojní části od téže firmy.

mimo mlýn v nedalekém Jarošově v čp. 17. Toto stavení bylo označováno jako „U Kosářů“ snad podle údajné výroby kos z ham-

renovován jez, k němuž byl postaven rybí přechod. Břehy řeky spojil nový most. Kruplov se v roce 2011 rozrostl o jednu

stavbu, která rozhodně stojí za zmínku — o dům Slaměnka, který Lukáš Čejna postavil tradičními postupy. Stavba navazuje na venkovské stavitelství našich předků, kteří uměli žít v souladu se svým okolím.

Říká se – „Pokrok nezastavíš“, nicméně v mnoha ohledech by lidstvo mělo šlápnout na brzdu. Udržitelnost je, především v posledních letech, často skloňované téma. Stavba Slaměnky je příkladem právě takové myšlenky, protože je vybudována z přírodních materiálů, které člověka obklopují – kámen, hlína, dřevo a v neposlední řadě i sláma. Právě tyto aspekty stály za výhrou tzv. Ekologického Oscara, neboli E.ON Energy Globe Award 2011, kterou si stavba právem zasloužila.

ních mateřských škol, kde se dozvíte více o lesní pedagogice.

Děti v této školce poznávají svět kolem sebe všemi smysly. Užívají si venku za každého počasí a v každém ročním období. Zažívají tak přirozeně rytmus celého roku. Děti se mimo hravého učení s flétničkami, poznávání znakové řeči či angličtiny, zapojují i do příprav pokrmů. V průběhu roku oslaví všechny důležité svátky, „cestují“ kolem světa a ukazují si tradiční řemesla.

Návazností pro lesní dobrodruhy je i komunitní škola pro I. stupeň. Zde se děti učí hrou. Výuka probíhá projektově se zážitkovou pedagogikou a důrazem na sociální vztahy. Značná část výuky probíhá samozřejmě v přírodě, která je výbornou učitel-

kou.

Pro nejmenší skřítky (do 3 let) je klubík s rodiči. Tam děti s rodiči společně tvoří, poznávají přírodu a zpívají.

V létě lesní škola „Živě v trávě“ umožňuje příměstské tábory pro veřejnost. Tábory mají vždy atraktivní témata, a tak si děti každý den užijí naplno!

Štít stavby zdobí nenápadný nápis:
Tíše sedět
Nedělat nic
Přichází jaro
A tráva sama roste

Zenerin
Při Slaměnce funguje a žije lesní škola „Živě v trávě“, která nabízí alternativu k předškolnímu vzdělávání. Je součástí asociace les-

Kruplov se tedy v posledních letech stal i místem, kde je možné vzdělávat děti v souladu s přírodou a jejími cykly. Život kolem nás není jen ve městech, ale hlavně na lukách, v lesích, rybnících i řekách. Jistě mi dáte za pravdu, že péče o životní prostředí se vyplatí všem. Pečujte o něj a respektujte život v přírodě, ten dobrý pocit za to stojí.

Pavla Čejnová a Denisa Čejnová

Proč jsme přistoupili k zvýšení poplatku

Odpadová hospodářství obcí a měst čekají v následujících letech dvě velké zatěžkávací zkoušky a každý s ohledem na danou situaci tak nějak tuší, že bude třeba šetřit. A to buď podporou třídění odpadů s cílem snížit množství smíšeného odpadu, nebo stanovením vyššího poplatku za odpady tak, aby se za odpady nedoplácelo z rozpočtu.

První zatěžkávací zkouškou je nový zákon o odpadech, který říká, že obce a města s nadlimitním množstvím smíšeného netříděného odpadu budou za toto nadlimitní množství (viz Tabulka 1 pod článkem) platit rok od roku více peněz (viz Tabulka 2 pod článkem). Jak můžete vidět v Tabulce 2, základní poplatek za skládkování jedné tuny využitelného odpadu bude skoro 4x vyšší. Jestli někdy dávalo smysl třídít odpad, tak je to právě nyní.

Druhá zatěžkávací zkouška je pokles příjmů do obecních a městských pokladnic z důvodu opatření proti šíření nemoci COVID-19 a zrušení superhrubé mzdy. Budou-li mít obce a města v rozpočtu méně peněz, neměly by z pozice lidem hospodáře dotovat své odpadové hospodářství, ale měly by veškeré náklady rozvolnit mezi občany. Pro ty by to v souvislosti se zrušenou superhrubou mzdou neměla být taková rána, protože dle slov politiků jim v peněženkách zůstane více peněz. Navíc každá domácnost i nadále bude mít možnost svým ekologickým přístupem získat slevy na poplatek až do výše 70 %. (Pozn.: Systém MESOH pamatuje i na domácnosti, které mají málo odpadu ke třídění, viz video na YouTube „63. díl – Jak funguje Motivační systém MESOH“).

Další otázka zní: Neodradí vyšší poplatek ty zodpovědné od poctivého třídění odpadů a od snižování jejich produkce? V každé obci jsou ekologicky zodpovědní občani, kteří třídí a snižují produkci odpadů. Z pohledu obce díky za ně. Jejich náklady jsou většinou nižší než poplatek, který obci za odpady platí. Druhým extrémem jsou občani, co si za vše tzv. zaplatí. Díky evidenčnímu systému obslužených popelnic víme, že v mnoha případech jsou náklady na svoz jejich popelnic několikanásobně vyšší než poplatek, který za odpady platí. To je dáno tím, že se poplatek stanovuje z průměrné hodnoty (tj. ze součtu nízkých nákladů zodpovědných občanů a nadprůměrných nákladů těch nezodpovědných).

Díky snaze zodpovědných občanů platí ti nezodpovědní za svoji nadprůměrnou produkci netříděných odpadů neadekvátně nižší poplatek a rozhodně si za svoji pohodlnost nezaplatí v plné výši. Naopak ti zodpovědní na tyto občany doplácí. Bezsporu lze říct, že zvýšení poplatku je především v zájmu těch zodpovědných, protože nezodpovědní si za svoji pohodlnost zaplatí více a díky tomu, je možné zodpovědným udělit větší slevy na poplatek.

Shrnutí a doporučení: Ty, kteří se chovají zodpovědně a svým přístupem snižují náklady za odpady, je třeba formou slevy na poplatek za odpady náležitě ocenit, podporovat a motivovat k lepším výsledkům. Ty, kteří se chovají neekologicky a svým přístupem zvyšují náklady za odpady, je třeba nechat zaplatit za jejich reálné náklady a zvýšením poplatku je upozornit, že jejich chování je dlouhodobě neudržitelné.

Jistě se najdou šteňovatelé, kterým se zdáření nebude zamlouvat, a tak si pojďme odpovědět na nejčastější dotazy z obcí, kde již zdražení proběhlo.

1. Přichází doba, kdy je třeba šetřit a obec vyhazuje peníze za nové nádoby, či jiné služby, které nejsou nezbytné k zajištění svozu odpadů. Tak se chová řádný hospodář?
2. Jak si obec může dovolit dávat lidem slevy na poplatek, když rostou náklady na odpadové hospodářství?
3. Rada občanů je zasažena COVID opatřeními a obec jim „pomůže“ zvýšením poplatku za odpady?

Jestliže dnes není z čeho investovat, v budoucnu budou v důsledku rostoucího poplatku za skládkování investice ještě nereálnější a rok od roku budou celkové náklady vyšší a vyšší. Právě dnes je třeba systém optimalizovat tak, aby klesalo množství netříděného odpadu. Žádná optimalizace se však neobejde bez investice.

Dále je třeba si uvědomit, že problém rostoucích nákladů neprohluhují zodpovědní občani, kteří třídí a produkují málo odpadů, ale ti nezodpovědní, kteří svou pohodlností vytvářejí nadprůměrné množství netříděného odpadu, jehož cena bude v letech několikanásobně růst. Díky nízkému poplatku má řada lidí pocit, že odpady mají malou hodnotu, a proč tedy ztrácet drahocenný čas jejich tříděním. Je třeba všem nastavit zrcadlo a v rámci možnosti nechat každého za svoji pohodlnost zaplatit reálný poplatek nebo naopak udělit každému slevu za jeho svědomitý přístup. Každý ale musí mít možnost ovlivnit výši svého poplatku svým přístupem. Jestliže má každý možnost dosáhnout 70% slevy, jakou ještě větší pomoc lidem během COVID období poskytnout?

Je třeba motivační systém a jeho principy přestat brát jen jako bonusový systém pro třídící občany. S ohledem na přicházející změny bude motivační systém jedním z hlavních nástrojů v boji s nadprůměrnou (drahou) produkcí netříděného odpadu, který krom toho, že musí i nadále pozitivně motivovat (a to stále intenzivněji), musí začít nastavovat zrcadlo těm, kteří do budoucna představují hrozbu v podobě rostoucích nákladů na straně netříděných odpadů. Nově je třeba přestat doplácet náklady za nezodpovědné občany. Ti si za svoji pohodlnost musí zaplatit v maximální možné výši. Netříděný odpad je, a především v budoucnu bude luxusem, za který bude nutné zaplatit.

Plošné snížení poplatku je pěkné gesto, bohužel ale obtížkané vysokým úrokem, který bude v budoucnu třeba splácet.

Jedinou možnou cestou je zvýšení poplatku za odpady a stanovení dostatečné slevy na poplatek pro občany, kteří si to na základě svého ekologicky uvědomělého přístupu zaslouží! Každý má možnost svým přístupem k nakládání s odpady ovlivnit, kolik peněz ve výsledku za odpady zaplatí. Držení nízkého poplatku je nespravedlivé vůči zodpovědným a uvědomělým občanům s malou produkcí odpadů. Pokud všichni zaplatí skoro stejný poplatek, proč se snažit snižovat produkci odpadů a lépe ...

Tabulka 1: Limity množství zbytkového odpadu (t/obyvatel obce (města) za rok)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Množství odpadu na obyvatele v tunách	0,2	0,19	0,18	0,17	0,16	0,15	0,14	0,13	0,12

Tabulka 2: Výše poplatku za uložení 1 t odpadu na skládku dle typu odpadu v Kč

Dílčí základ poplatku za ukládání	Poplatkové období v roce									
	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029 a dále
využitelných odpadů	500	800	900	1000	1250	1500	1600	1700	1800	1850
zbytkových odpadů	500	500	500	500	500	500	600	600	700	800

I doba kovidová může přinést leccos dobrého

Jestli ne všechny, tak mnohé z nás uzavřela druhá vlna pandemie doma v nejužším soukromí. Ne že by doma, na zahradě či okolo domu nebylo co dělat. O tom žádná, ale.....

Tak nějak vznikl nápad využít krátkí se dny a nedobrovolně zaručený „kovidový klid“ k oživení paměti. Tentokrát ne společně v kurzech cvičení paměti v knihovně, ani přípravou divadelního kusu.

Pokoušíme se zkrátka pátrat každý sám ve své i v rodinné paměti. Vytáhnout a projít staré fotografie, doklady a poskládat historii – příběh chalupy, statku či domu, v němž žijeme. Někdo z nás má dávno zmapováno, kdy byl dům postavený, kdo v něm žil, kdy

a jak byl dům přestavěný, různé peripetie v životech majitelů a nájemníků. Někdo to zná jenom z doslechu z rodinného vyprávění, z příběhů předávaných z generace na generaci. Je také jedno, v jak starém domě žijeme, nebo že naopak u hodně starých domů už nedáme dohromady všechny majitele a souvislosti. Všechno je dobře, nejde o slohové cvičení ani nepátráme po podkladech pro zápis v katastru.

Oslovili jsme i některé sousedy a známé, zda by se k nám nepřidali. A objevují se dávno zapomenuté, zdánlivě všední, prosté, ale po letech zajímavé a často i nečekané příběhy domů a jejich obyvatel z Jarošova a jeho okolí. V době kovidové, kdy

se na nás z mnoha stran valí samé negativní informace, je objevování historie našich domů činnost blahodárně působící na naši psychiku, věřte nám.

Proto se obracíme na ty z vás, kteří by se k nám chtěli připojit, nebo to aspoň zkusit. Se svou „troškou“ jarošovské historie nechodte „do mlýna“, ale do Pravdovy knihovny. Příběhy chalup, pastoušek, statků a domů, které posbíráme teď přes „kovidovou zimu“, bychom zde rádi soustředili a někdy v blízké budoucnosti se o ně podělili s veřejností.

Klub čilých senierek a příležitostných divadelních dobrovolníků

1940 – slavný rok Jarošovské krojové družiny

V tomto válečném roce dosáhl věhlas původní Jarošovské krojové družiny zřejmě svého vrcholu. Družina vystupovala v širokém okolí, také v rozhlase a objevila se i v pražské Lucerně, kde zaznamenala nadšený ohlas. Dokládá to mimo jiné řada zmínek v tehdejší regionálním časopisu Jihočeská jednota. Přehled článků přikládáme:

- 23. února Zvláštní vlak a krojová družina z Jindřichohradecka do Prahy
- 15. března Velký úspěch Jihočechů v Praze
- 5. dubna ukázky prací krojové družiny a selská blatská svět-

- 10. května
- 24. května

- 9. srpna

- 22. listopadu
- 6. prosince

nice starosty br. Mikla pro účastníky památkářského a rodopisného kursu v Jarošově n. Než.

V Jarošově budou na Boží hod v krojích Jarošovská krojová družina v posledním půl roce vystoupila několikrát v rozhlase, v Lucerně v Praze, J. Hradci, Jarošově, 26. května vystoupí v Pelhřimově a příští neděli dne 2. června bude ve Strmilově Jak zhotoviti národní kroje poradí osvědčená pracovníce Jarošovské družiny ses. A. Skálová na výstavce v Jindřichově Hradci

Jarošovské posvícení v rozhlase – nová scénka Kláry Hůlkové pro Jarošovskou krojovou družinu Jarošovská družina na vánočních pohlednicích

Jarošovská sýrárna bratří Brunerů stále nabízí kvalitu s dobrým jménem

Trocha historie

Sýrárna v Jarošově nad Nežárkou založili ve 20. letech minulého století jindřichohradečtí mlékaři bratří Brunnerovi a po celé republice i v zahraničí ji brzy proslavili pikantními sýry, vyráběnými tzv. pod mazem, z nichž asi nejznámějším byl Jarošovský Romadur. Provoz přežil jak světovou válku, tak komunistické znárodnění, avšak na konci 70. let tu byla výroba zastavena a přesunuta do nové mlékárny hradecké. V roce 2001 se zde pokusil výrobu zrajících sýrů obnovit syrař Nechyba ze Žirovnice, ale po třech letech odtud z důvodu malé rentability odešel. Což byla příležitost pro jeho tehdejšího zaměstnance Jaroslava Hulíka, který se rozhodl ve výrobě pokračovat. V dubnu 2020 převzal sýrárna mlékař a chovatel anglo-nubijských koz Jan Bareš od Okrouhlé Radouně.

Vaše výrobky lze koupit i v Jarošově?

Ano. Prodejna v objektu sýrárny, který se nachází u komunikace vedoucí od obecní návsí směrem k čerpací stanici, je k dispozici od pondělí do soboty, ideálně v čase od 8.00 do 16.00 hodin. Po zazvonění nebo předchozí domluvě však zákazníka obslužíme v podstatě kdykoli. V naší prodejně je možno nakoupit či ochutnat vše, co máme právě na skladě, a pořídit tu lze i kozí mléko. Do konvičky, skla, případně pet-lahve.

Jste se svým podnikatelským rozhodnutím spokojen?

Ano. Práce je to sice náročná, ale zajímavá. A vzhledem k tomu, že v republice jsou možná jen čtyři firmy, jež zrající sýry pod mazem vyrábí, jde i o práci rentabilní. Výroba, kterou jsem převzal, spočívala v tom, že zde především zraje Jarošovský pivní sýr. Já k tomu přidal další druhy sýrů, jak z kravského mléka, tak z mléka kozího. V současné době nabízíme asi pětadvacet druhů výrobků včetně tvarohů, zákysů, přírodních sýrů atp. Jedná se v podstatě o ruční řemeslnou výrobu. Buď z kozího mléka z produkce mého kozína, nebo z mléka od prověřených regionálních výrobců. Chuť našich produktů tomu samozřejmě odpovídá. Je prvotřídní.

(sd)

Vyhlášenou Sýrárna bratří Brunerů v Jarošově nad Nežárkou, kterou několik posledních let provozoval zkušený mlékař Jaroslav Hulík, převzal letos v dubnu neméně fundovaný Jan Bareš ze Samoty u Okrouhlé Radouně a na výrobu sýrů a dalších mléčných produktů zde úspěšně navázal.

Jak vás koupě sýrárny napadla?

Prostě jsem jen nechtěl, aby výroba v Jarošově s odchodem Jardy Hulíka do penze skončila. Coby bývalý zaměstnanec sýrárny dobře znám, takže jsem věděl, do čeho se vrhám.

Co všechno tu vyrábíte?

Stěžejním sortimentem jsou různé druhy sýrů zrajících pod mazem. Ve zdejších speciálně upravených sklepích se živé mléčné kultury mimořádně daří a výsledný produkt je vynikající. Vyrábíme i dlouhozrající sýry typu Gouda, tři až čtyři měsíce zrající sýry anglického a čedarového typu nebo přírodní krémové sýry typu Lučina, a to hned v několika příchutích – s cibulí, pepřem a pepřem s paprikou. Dále máme v nabídce kozí sýry francouzského typu, většinou s bílou plísní, uzený salámový sýr či různé tvarohy, zákysy, pomazánky a speciality jako jsou třeba kozím sýrem plněné papričky.

Divoká honba

Pověst jihočeská z Národního ústavu lidové kultury upravená do volného stylu 21. století v podání Pavly Čejnové Tu noc mám stále v myslí, jako by se to stalo včera. Než jsem si oblékl kabát, vykoukl jsem z okna ven. I když byla tma, krajinu ozařovalo studené měsíční světlo. Jen co se za mnou zaklaply domovní dveře, ucítil jsem chladný noční vzduch. Z Rodvínova přes Kruplov do Matějovce mě čekala příjemná cesta tichou spící krajinou.

Když jsem scházel z Kruplovského kopce, našel jsem na cestě za mostem ležet prázdný pytel. Hrubá pytlovina byla pevně svázána konopným provázkem. V duchu jsem si pomyslně, že to jistě ztratil nějaký sedlák cestou z Kruplovského mlýna. Hodil jsem si prázdný pytel přes rameno a šel dál.

Z čista jasna mě přepadla zvědavost. Jaký druh obilí asi v pytli byl? Z nepochopitelného důvodu jsem se to ihned rozhodl zjistit. Kapesní nůž se zaleskl v měsíčním světle. Právě v tom okamžiku, kdy provázek povolil, se v pytli začalo něco hýbat. Upustil jsem ho. Jen co se pytel dotkl země, začali z něj vybíhat s hlasitým štěkotem lovečtí psi. Malí i velcí psi se v jedné velké smečce valili z pytle s ohromnou rychlostí a hnali se s hlasitým řevem do Kruplovského kopce na divokou honbu. Jak se objevili, tak zmizeli. Štěkot zanedlouho vyšuměl do ticha. Stál sem tam tehdy jako opařený v němém úžasu. Co budu dělat? – řekl jsem si v duchu. Protože se však po psech slehla zem, rozhodl jsem se pokračovat v cestě. Pytel jsem odhodil na kraj cesty a vykročil jsem do noci. Jakmile jsem došel k malému křovisku, nemohl jsem jít dál. Všude byly rozprostřené lovecké sítě tak, že nešly obejít. Do krajiny se od řeky začaly plazit kotouče mlhy a tráva začala nepříjemně vlhnout. Rozhodl jsem se tedy, že se kus cesty vrátím a zkusím to obejít dál, abych lovecké sítě někde nepoškodil.

Nešlo to. Sítě byly nepřírozně dlouhé, vysoké a táhly se do obou stran... do ztracena. S houstnoucí mlhou začalo být vlezlé chladno. Netrvalo dlouho a rozhodl jsem se cestu do Matějovce odložit. Když jsem došel zpět ke Kruplovskému mostu, tyčila se přede mnou další lovecká síť. Zůstal jsem stát. Rozhlédl jsem se. Z mlhy nalevo se tyčila síť a napravo se opět ztrácela v husté mlze. I měsíc už byl oparu mlhy, která se zvedala z říčního koryta jako pára nad velkým hrncem. Chlad byl už doslova nesnesitelný, a proto jsem opět vytáhl nůž. Jakmile jsem se dal do řezání, zjistil jsem, že sítě jsou drátěné. Nůž mi byl k ničemu. A právě v tom okamžiku jsem si vzpomněl na divokou honbu. Myšlenky se mi draly na mysl samy, až najednou přišla vzpomínka na povídky o nočním myslivci, který si rád tropí šprýmy z osamělých pocestných. Les šuměl, voda v řece zurčela, ale příjemné to nebylo. Noční ticho rozřízl jízlivý hlas: „To jsem tě napálil.“ Zůstal jsem stát a nelžu vám, s přiškrceným hlasem jsem odpověděl: „A já jsem svým nožem dosti způsobil, že celý týden budeš mít, co napravovat.“, i když to pravda vůbec nebyla.

Les šuměl, voda v řece zurčela a měsíc zase jasně svítil. Po loveckých sítích, jako by se zem slehla. Váhavě jsem vykročil na most a do Kruplovských kopců. Domů jsem došel nad 4. hodinou ranní. Byl jsem zmatený a prokřehlý zimou. Nerad na tu noc vzpomínám.

Co se chystá

Pravidelná rubrika CO SE CHYSTÁ zůstane tentokrát prázdná. Nejistý čas zatím nedovoluje uskutečnit oblíbené akce, na které jste byli v zimním období zvyklí. Přejijme tedy první čtvrtletí ve zdraví a až to situace dovolí, určitě budete o případných kulturních počinech včas všemi možnými způsoby informováni.

211

Pošta partner

Jarošov nad Nežárkou

Od **1. 9. 2020** můžete využívat kontaktní místo ZP MV ČR na České poště
č.p. 84, Jarošov n. N.

Telefon: **602 184 678**

www.211.cz

**blahopřejeme
všem našim spoluobčanům,
kteří v letošním roce
oslavili významné životní výročí
nebo radostnou rodinnou událost**

*Zas už stříbro rozhazuje paní Zima po kraji,
dětské ručky nedočkavě
pod stromečkem šátrají...*

Čtvrté čtvrtletí v Pravdově knihovně

Jen několik říjnových dnů mohla být knihovna otevřena pro čtenáře i ostatní veřejnost, než přišel v souvislosti s covidovou epidemií další zákaz činnosti. Velká škoda, protože v prostorách knihovny stále trvá výstava ke stoletému jubileu zdejšího Sokola s unikátními exponáty. Vzhledem k nastalé situaci jsme se rozhodli výstavu prodloužit až do jarních měsíců, aby zájemci měli možnost si ji prohlédnout, až bude knihovna zase přístupná.

Začátkem října se v knihovně setkali naši „dramatičtí umělci“ včetně „čiloušek“. Dělalí jsme si velké plány, jak společně trávit podzimní čas a připravit vystoupení pro ostatní spoluobčany. Bohužel muselo zůstat jen u těchto plánů a hledání virtuálních kontaktů. Na podnět Ivany Neumannové jsme se rozhodli využít tento „hluchý“ čas k tomu, aby se každý z nás podle svých možností pokusil zachytit historii či zajímavosti domu, ve kterém žijeme nebo jsme v něm kus svého života strávili. Možná by to mohl být zajímavý podnět i pro vás, naši spoluobčané... (více v samostatném článku).

Ještě před uzavřením knihovny se za dodržení všech hygienických opatření podařilo dokončit jarní kurs trénování paměti, který musel být v březnu po dvou uskutečněných lekcích přerušeno. Účastnice za to byly velmi rády a lekce si opravdu užily. Na fotografiích vidíte ukázky některých úkolů, které pro nás připravila naše báječ-

ná lektorka. Pro zajímavost si je také můžete zkusit.

Během uzavření knihovny došlo k významnému rozhodnutí. Od 16. listopadu můžete Pravdovu knihovnu a její příspěvky najít také na facebooku! Velkou zásluhu na tom má paní Šárka Mráziková, která s tímto nápadem přišla a významně pomohla i s jeho realizací. Děkujeme! Začátkem prosince se našťastí dveře knihovny zase otevřely. Tak přijďte a využijte té příležitosti, jako ti, kteří se tam střídali doslo-

va v prvních minutách otevírací doby ve čtvrtek 3. prosince. Snad nám to už vydrží.

Přijďte si půjčit nové knížky, popřípadě si za symbolickou cenu odnést některé z již nepotřebných. A pokud jste ještě nestihli prohlédnout si výše zmíněnou sokolskou výstavu, neváhejte. Je opravdu na co se koukat! Při vstupu do knihovny vás tradičně přivítá příjemné, tentokrát vánočně laděné zádveří, které je opět dílem manželů Pácaltových a paní

Příslovi o zvířatech

- Ranni ... díl doskáče.
- Jedna ... jaro nedělá.
- Dobrá ... mnoho nebečí, ale mnoho vlny divá.
- Lepší ... v hrsti než ... na střeše.
- Dočkej času jako ... klasu.
- Která ... mnoho kůže, ta málo vajec snese.
- Diva ... na jednom smetišti se nesou.
- Také černá ... bílé mléko dává.
- Mnoho ... málo ... (ž.)
- Když není ... doma, ... mají pž.
- Starý ... se skákat nataučí.
- Kdo chce jst ... musí pro ně do vody.
- Nekupuj ... v pytl.
- Každá ... svůj ocas chválí.
- Věru je víc těžká zabít pěti ...

Trojice slov

- Neděle, zásoba, lady ...
- Barbora, hodina, váha ...
- Stůl, bedna, trojka ...
- Výslech, král, šroubovák ...
- Tajemství, vyšetření, péče ...
- Houba, panna, nemoc ...
- Pneumatiky, olympiáda, spánek ...
- Zlato, hlava, hra ...
- Výzdoba, ples, děti ...
- Víla, energie, kulička ...
- Běh, léto, čelenka ...

Česká města

- Špindlerův Brod
- Valašské Janovice
- Kamenický Štěpánov
- Vrchotovy Klobouky
- Nová Boleslav
- Veverská Vrutice
- Karlovy Hory
- Kardašova Řečice
- Hrochův Jeníkov
- Havlíčkův Týnec
- Mladá Paka
- Heřmanův Hradec
- Kašperské Vary
- Vysoké Hradiště
- Česká Koruna
- Kropáčova Řečice
- Trhový Šenov
- Uherské Lázne
- Jindřichův Městec
- Mariánské Mýto
- Odolena Lupa
- Zlatá Voda

Petrovičové. Tu krásu nemůže postihnout žádná fotografie, tak neváhejte a přijďte si ji vychutnat na živo!

Rády vás zase všechny uvídíme

Milena Kodýmová
a Libuše Záleská

O nás před sto lety

v Ohlasu od Nežárky

Naše obec vždy patřila mezi pokrokové a kulturně vyspělé. O životě v obci často informoval oblíbený a rozšířený Ohlas od Nežárky. Dělo se tak i v roce 1920, jak dokládá následující výpis jednotlivých příspěvků, ve kterých je zachováno doslovné znění i pravopis.

29. 12. 1919 – č. 1/1920, str. 6 LOVĚTÍN – Divadlo

Kroužek divad. ochotníků „Tyl“ v Lovětíně sehraje 1. ledna „Zápas o nevěstu“, fraška o 3 jednáních od F. Olivy.

30. 1. 1920 – č. 6, str. 6 KRUPLOV

Úmrtí. Dnes dopoledne zemřel zde pan Tomáš Čejna, bývalý mlynář, v úctyhodném věku 77 let. Staříčkový pan mlynář po celém okolí pro svou dobrosrdečnost dobře známý a vážený byl do posledka svěžím. Pohřeb koná se v neděli o půl 4. hod. odp. na hřbitov v Jarošově. Každý, kdo staříčkého p. Čejnu znal, uchová jej v milé vzpomínce.

13. 2. 1920 – č. 8/1920, str. 8 JAROŠOV

Alois Koranda, syn rolníka v Jarošově a Aloisie Rajská, dcera mlynáře v Telči slaviti budou sňatek svůj 16. února 1920 v Brně.

5. 3. 1920 – č. 11/1920, str. 7 JAROŠOV

Divadlo. Čtenářsko-divadelní beseda sehraje 13. a 14. března o 7. hodině v sále u Fenců div. představení: „Na kozlanském klepáči“. Vesnická historka o 3 jednáních se zpěvy od Jar. Rudloffa. Hudbu komponoval Emmilian Starý.

12. 3. 1920 – č. 12/1920, str. 5 JAROŠOV

Přezvání obcí. Obec Jarošov v němec. jazyce Jareschau přezvána na Jarošov nad Nežárkou (oficiálně však až v roce 1923 – pozn. red. Jarošovského zpravodaje).

12. 3. 1920 – č. 12/1920, str. 5 JAROŠOV

Vycházka tělocvičné jednoty Sokol. V neděli, dne 29. února pořádala zdejší (jindřichohradecká – pozn. red.) tělocvičná jednotka Sokol první letošní vycházku do Jarošova. Ač nebyla dostatečně oznámena, přec sešlo se na stanoveném místě dosti bratří, by společně se pobavili a užili trochu krás přírodních. Cesta byla tentokrát ještě dosti blátivá, ale naši bratři řídí se dle starého sokolského: „Ku předu, ku předu, zpátky ni krok!“ a tak cesta za veselého zpěvu radostně ubíhala. Šlo se přes Rodínov a Kruplov, malebnou krajinou nad tokem řeky Nežárky. V Jarošově po krátkém občerstvení hrály se americké hry pod vedením bra. náčelníka, jichž zúčastnilo se též několik sester z Nového Etinku, které měly stejnou vycházku. Nebylo opomenuto ani oblíbené hry „na třetího“, která trvala skoro až do soumraku. Jelikož nechtělo se některým šlapati opět dosud nevyschlou silnicí, bylo hlasováno, půjde-li se zpět pěšky nebo vlakem. Byl návrh jeti z Lovětína kamenickou drahou a druhý návrh, že by nás lokálka neutáhla, vlastně nevzala, jelikož má v neděli více pasažérů, jednohlasně přijat, že se půjde pěšky. V půl šesté nastoupena zpáteční cesta po silnici za rázného zpěvu zpět a po hodinovém pochodu přišlo se na místo, kde určen sraz a zvukným našim „Na zdar!“ byl dán rozchod.

Bratří a sestry! Příroda nás volá, otvírá nám opět svou hřejivou náruč, nuže ven z těch těsných zdí do polí, luk a lesů. Nebyla tato naše vycházka první ani poslední. Súčastněte se vždy v počtu co největším vycházek naší jednotou pořádaných. Mnozí členové potkávají se často a ani neví, že jsou bratry a sestrami, že pojí je velká rodina sokolská. Kdo nemůžeš přijít mezi nás do tělocvičny, kde poznal bys náš ruch a život, přijď a zařad se mezi nás, budeš nám vždy vítán. Na zdar!

21. 5. 1920 – č. 22/1920, str. 6 JAROŠOV

Odbor N.P.J. (Národní Jednota Pošumavská – pozn. redakce) v Jarošově má 115 členů. Knihovny o 476 číslech poskytly 24 čtenářům 189 knih. Také tento odbor jako obvykle podporoval odebírání vhodných časopisů. Pořádal 1 přednášku, 7 divad. představení, 1 loutkové představení, účastnil se při všech dobročinných a národních sbírkách v obci. Z příjmu dal Čes. srdci 10 Kč, Ú. V. 125, 50 Kč. Předsedou je p. Karel Čejna, jednatelem Rudolf Emmer.

28. 5. 1920 – č. 23/1920, str. 5 LOVĚTÍN

Odbor N.P.J. v Lovětíně má 7 členů. Knihovna o 122 číslech poskytla 8 čtenářům 112 knih. Odbor podporoval odebírání některých časopisů v obci a skupině zaslal 6 Kč. Předsedou je pan Ondr. Lejtner, jednatelem pan Václav Kouba.

23. 7. 1920 – č. 31/1920, str. 6 JAROŠOV N. NEŽ.

Stavba telefonní ústředny. Stát. telegraf. správa schválila stavbu telefonní ústředny v Jarošově a pověřila říditelství pošt a telegrafů v Praze provedením přípravných prací.

3. 9. 1920 – č. 37/1920, str. 5 JAROŠOV. N. N.

Obžinková slavnost. Za krásné, slunné pohody zažil blízký Jarošov v neděli 22. srpna jeden ze svých nezapomenutelných dnů, nezapomenutelných nejen pro účastníky obžinkové slavnosti a obyvatele Jarošova, nýbrž i pro četné hosty, kteří z J. Hradce a blízkých obcí k ní se šelí. Byla to jedna ze slavností, při které jsme opravdu zapomínali na rozpory, jež dnes dělí města i venkov ke škodě naší drahé republiky, při které jsme se všichni cítili jen Čechy, zalétající do těch krásných dob minulých, plných svěžího kouzla opravdové, rázovité lidové poesie. Tato poesie rozvinula se ve vší své

prosté kráse před námi právě ve zmíněnou neděli, kdy zásluhou p. říd. učitele J.(správně Rudolfa – pozn. red.) Emmera a místních činitelů jakož i neúnavného p. Jindřich Šimánka, pokladníka Spořitelny v J. Hradci ona slavnost obžinková byla uspořádána.

O 3. hod. odpo. seřadil se průvod u mlýna v blízkém Kruplově. V čele jeho se ubíralo jízdní banderium s praporečkem na krásných bujných koních, za ním hudba, k níž se družila skupina žneček s věncem obžinkovým a s ozdobenými srpy a hráběmi a skupina ženců s ověčenými kosami. Za nimi jel smrkovým věncovím vyzdobený obžinkový vůz s „nevěstou“, t. j. dožínkovými snopy, a hostmi, pak vůz se zpívající chasou a za ním vůz s účastníky z Jindř. Hradce. Průvod ubíral se do Jarošova a uchýlil se pak do rozsáhlého dvora tamnější škrobárny, kde účastníci v krojích se skupili se kolem hospodáře. Na zvýšeném podiu bylo viděti stůl pokrytý staročeskou plenou s malovaným džbánkem a mísou s hnětýnkami, v pozadí dožinkové, opentlené snopy.

Diváci v kruhu obstoupili účastníky a v tom již vystoupil na podium p. pokladník Jindřich Šimánek a přednesl vzletný a nadšený proslav. Pravil asi toto: Slavnosti staročeské přenášejí nás z neutěšené přítomnosti do radostné minulosti, kdy lid český, věren jsa

staroslovanským zvykům, byl pln srdečnosti a lásky k bližnímu. Právě toto zachovávání starých zvyků přispělo též k uchránění národního bytí v dobách nejkrutějších. V našem lidu nebylo zprvu feudalismu, nýbrž jen staročeské zemanství; teprve později po vzorech cizích i náš lid byl feudalismem zotročen a panstvem přiveden až na Bílou horu. Ale ani ve strastech potomních nezapomínal lid na krásné zvyky a obyčeje své. Byla to věru pohádková krása, která provázela život našeho lidu od jara až do zimy a k vrcholným bodům dospívala v pomlázce, májích, svatojanských ohních, obžinkách a přástkách. My dnes v době stranických bojů chceme lidem vrátit ty krásné staré obyčeje, na něž znenáhla se zapomíná, a s nimi bývalou srdečnost a pospolitost. Jednou z vynikajících slavností lidových byly staročeské obžinky, z jichž písní vane k nám dosud českost a slovanství. Obnovme si tedy v paměti tyto kouzlaplné chvíle, neboť jimi zušlechťíme duši a vrátí se nám do ní láska, které dnes, v době tak prudkých třídních a stranických bojů, je nám nejvíce třeba.

Po těchto slovech hudba zahrála naši národní hymnu „Kde domov můj“, načež provedena dožinková scéna se zpěvy a říkáními, upravenými podle staročeských dožinkových proslavů, a hospodáři a hospodyně

podány dožinkové věnce. Zatím podávány květinou nejbližším účastníkům a ucho s rozkoší naslouchalo zpěvům, jež velmi pěkně byly nacvičeny. Na konec babička pronesla jakýsi doslov, napsaný v staročeském slohu pokladníkem J. Šimánkem podle poměrů současných. Vzpomínala na svá šťastná mladá léta, na obžinky v rodné své dědině, a končila s povzbuzením k lásce a svornosti: „Hledte, děti, jsme přec z jedné matky, jsme přec všichni děti české chatky. Když vám Pán Bůh v poli požeňnal, z požeňnaní toho sejte dál štěstí, radost, lásku Boží těm, kteří jen bídu klidí, hloží: Čech buď Čechu bratrem zas, pak všem vzejde štěstí jas!“ Po té rozjařená chasa dala se v nádvoří do tance a ten později přenesen do sále Fenclova, kdež uspořádán věneček. S krásnými dojmy vraceli jsme se večer do Jindř. Hradce, obohaceni v duši ušlechtilými vzněty a chovající vroucné přání, aby tak znenáhla i jiné krásné zvyky staročeské obnoveny byly na českém venkově.

3. 12. 1920 – č. 50, str. 5 LOVĚTÍN

Při svadbě Josefa a Máni Kostkových, Karla a Aničky Houserových vybráno 150 Kč ve prospěch Čes. srdce pro Slezsko, kterýžto obnos přímo odveden a zároveň všem dárčům dík se vzdává.

Děti se učily doma

ani rodiče, v některých případech i prarodiče, a rozhodně ne učitelé. Vlastně na letošní školní roky, protože školní a kalendářní roky se nekryjí.

Všichni byli postaveni před úplně novou situaci. Většina rodičů do té doby jistě měla pocit, že toho na nich leží dost. Stihnout zaměstnání, nasycit a zabezpečit rodinu, domácnost udržovat v chodu, vychovávat děti - to jednomu úplně stačí, aby občas nevěděl, kde mu hlava stojí. A každý v rodině měl svou roli a své povinnosti. Ze dne na den najednou bylo všechno jinak. Rodiče se ke všem dosavadním povinnostem stali navíc učitelé, kontrolory a dost často i dráby. Neboť nechodí po světě moc dětí, které by se dobrovolně a s radostí v očích učily řady vyjmenovaných slov, převody jednotek hmotnosti či určovaly druhy vedlejších vět v souvětí. Ba i dosud roztomilý prvňák neskládá hlásky do slabik, jak když bičem mrská. Naopak na dotaz rodiče: co slyšíš, když řeknu L A?, tvrdošjně odpovídá MA. Rodiče, většinou matky, navíc vstoupili nedobrovolně i do role školní kuchařky, animátora a v neposlední řadě i ajťáka na plný úvazek. Distanční výuka totiž probíhá jednak „samostatným“ domácím učením žáka a jednak ve virtuální realitě. A to věru není žádné googlování či pařba nad videohrou. Dovednost stáhnout si film nebo písničku je najednou málo. To, když jako rodič například marně hledáte na třetí vyzvání školy, že dítě nedodalo úkol, nad nímž jste strávili celé odpoledne, kam ho, sakra, kluk poslal v těch zatracených „bakalářích!“ A den měl pořádku jen 24 hodin.

Rodiče dětí školou povinných by si letos zasloužili pořádnou ozdravnou dovolenou.

Mám za to, že na letošní školní rok nikdy nezapomenou ani žáci,

A učitelé? Do distanční výuky spadli po hlavě rovněž ze dne na den. Troufám si tvrdit, že většina z nich šla do školství kvůli dětem. Jejich PC dovednosti do té doby byly běžně uživatelské. Rozdíl byl pochopitelně v tom, jak rychle a do jaké míry se byli schopni zmocnit nových nezbytných dovedností učitelé mladí a jejich starší kolegové. Příprava na on-line výuku navíc zabere dvakrát třikrát víc času než na běžné vyučování ve třídě. Laikovi se může zdát, že hodina, která je vedená z obrazovky nějakých 30 – 35 minut z pohodlí učitelova domova, je pro něj jednodušší. Kdepak, zkrácení hodiny je nezbytné kvůli tomu, že se dítě není schopno déle soustředit, hodina ve třídě totiž zahrnuje i jiné aktivity než sledování výkladu. Učitelé tak byli postaveni před problém pořádně se zamyslet, co a do jaké hloubky probírat, co vynechat, jak co nejsrozumitelněji předávat učivo, když najednou chyběly pomůcky, aktivity, prožitky, které dětem ve škole pomáhají se soustředit, pochopit a zmocnit se nového učiva. Ve třídě učitel automaticky odezírá, zda „s ním žáci jdou“, či zda se „ztrácejí“ a okamžitě na to může zareagovat. Při distanční výuce navíc nezbývá čas s dětmi mluvit, vnímat jejich náladu, pocity, připomínky... O tom, že každá rodina má jiné technické zařízení ani nemluvě. Když se s žákem nebylo možné spojit cestou programu, v němž škola on-line pracovala, učitelé hledali, jak se spojit e-mailem, přes WhatsApp, telefonem, videokonferencí, natočením videí nebo předáváním si úkolů a pracovních listů přímo ve škole. A neodpustím si dodat, že ve školství pracují v drtivé převaze ženy, doma měly své děti na distanční výuce - viz výše. Od 30. listopadu mnoho z nich čeká navíc kombinace vyučování ve třídě a po síti.

Většina učitelů, podle mého, patří k hrdinům koronavirové krize. Klobouk dolů!

Ivana Neumannová

Hostějves | Kruplov | Lovětín | Matějovec | Nekrasín | Pejdlova Rosička | Zdešov

Jarošov a jeho místní části

